

Ey Sevgili

– Lütuf VELİ · 25 Kasım 2016

Yine sen gülümsedin bir infilak gecesinde,

Ve sen vardın çektiğim tesbihin imamesinde.

Lahavle derken kırgındı kelimelerin dili.

Başucumuza yazılmış şهادet ey sevgili.

Yine sen gülümse ikbal istemem intihalde.

Şekli ayinede yar,kalbi derunum münhalde.

Mecnuna yazmışlar,müstehakım vuslatım çölü.

Başucumuza yazılmış şهادet ey sevgili.

Kim makber dese magrip üşürdü Hamit dilince.

Sehpaya gerek yok musallaya Fatıma gelince.

Esti yine bahtımıza bühtanın garabet yeli.

Başucumuza yazılmış şهادet ey sevgili.

Manada birdik gerçi,ilim dokurken dilimiz.

Anun için inledi karanuda sevgilimiz.

Her nisyan mevsimi akan bahrın gözyaşı seli.

Başucumuza yazılmış şهادet ey sevgili.

Yine sen vardın garip akşamlarımda bivefa.

Şehri Asitane renginde yansıyan son defa.

Bir Fatih sanırdım dalından koparıırken gülü.

Yazılmış başucumuza şehadet ey sevgili.

Yazılmamış sayfalarda aşık sen beyansın.

Hem gecemde mihribanım, hem gönlümde tuyansın.

Ben arıyorken ölçülmemiş mesafe, menzili.

Yazılmış başucumuza şehadet ey sevgili.